

NAVESA
ALEN

IGRA
POČINJE

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala

Navessa Allen

GAME ON

Copyright © 2026 by Navessa Allen

Translation copyright © 2026 za srpsko izdanje, LAGUNA

Design credit: Christopher Brian King

*Za sve one koji protiv svoje volje osećaju privlačnost
prema nekom muškarcu*

AUTORKINA NAPOMENA

Glavna junakinja Stela ima hronični gastritis, a opis te bolesti je veoma ličan jer delim njenu dijagnozu. Njeno iskustvo s tim oboljenjem, uključujući simptome i okidače, podudara se s mojim. Dok budete čitali, molim vas da imate na umu da se hronične bolesti ne ispoljavaju na isti način niti napreduju jednako kod svakog te da samo opisujem ličnu perspektivu.

UPOZORENJE

Igra počinja je mračna romantična komedija s proganjanjem koja se bavi teškim temama. Čitalac se upozorava da čita na sopstvenu odgovornost jer knjiga sadrži:

<i>Kockanje</i>	<i>Amputaciju i razgovor o hiruskoj intervenciji</i>
<i>Korišćenje alkohola i droge</i>	<i>Bolničko okruženje</i>
<i>Igle (tetoviranje)</i>	<i>Zlostavljanje i zanemarivanje dece (prisećanje)</i>
<i>Klub za rasonodu</i>	<i>Povredu glave</i>
<i>Pominjanje mafije i njihovih zločina</i>	<i>Prevaru (prisećanje)</i>
<i>Pominjanje serijskih ubica</i>	<i>Ubistvo (u razgovoru)</i>
<i>Oskudicu hrane</i>	<i>Otmicu</i>
<i>Uskraćivanje hrane</i>	<i>Eksplicitan seks (uključujući seks s više partnera i analni)</i>
<i>Ucenu</i>	<i>Igranje spermom</i>
<i>Maltretiranje, iznudu i pretnje</i>	<i>Izazivačku neposlušnost*</i>
<i>Hroničnu bolest i bol</i>	<i>Uskraćivanje i odlaganje orgazma</i>
<i>Nasilje</i>	<i>Smrt roditelja</i>
<i>Opis udesa (prisećanje)</i>	

* Engl.: *brat play*; namerna neposlušnost radi izazivanja blage kazne. (Prim. prev.)

PRVO POGLAVLJE

TAJLER

MILION DOLARA. AKO TAKO NASTAVE, NOĆAS BIH MOGAO DA zaradim toliko.

I dalje mi je neverovatno da mi je to pošlo za rukom. Nedelje smišljanja, desetine hiljada potrošenih dolara i bezbroj prekršenih zakona – samo da bih bio domaćin privatne kockarske zabave s visokim ulozima na napuštenom teretnjaku koji trune u staroj luci. To je poslednje mesto na kome bi iko očekivao izuzetno ekskluzivnu zabavu za gradsku elitu i zbog toga je savršeno.

Gomila bučno zakliče. Svi gosti i osoblje nose maske kako bi ostali anonimni, ali znam ko su pošto sam ceremonijalmajster. Okrenuo sam se i video kako plavuša u skerletnoj balskoj haljini slavljenički skače. Mora da je ubrala veliki dobitak, što je dobro i za nju i za mene.

Kao bukmejker i domaćin ovog malog soarea, dobijam deset posto od svih dobitaka. I da, iako milion dolara *deluje* kao mnogo gotovine, posle svih podmićivanja i isplata, biću zadovoljan ako mi ostane trećina kao čista zarada, a veći deo ću uložiti u sledeću kockarsku zabavu.

Međutim, isplati se. Prava zarada je ionako u kamatama. Ako igrač ostane bez sredstava, kuća rado obezbeđuje novac

kako bi nastavio da se kocka. Uz proviziju, naravno. Dovoljno malu da izgleda primamljivo, pecaroška udica da uhvati one koji ništa ne sumnjaju. Tek kad ljudi zagrizu mamac, shvate koliko ta provizija raste ako ne vrate novac na vreme.

Prešao sam pogledom po ostatku prostorije nalik pećini koja je ranije bila tovarni prostor. Sad je tu preko dvadeset pet stolova, jedni su zastrti belim stolnjacima s poslužavnicima kratim specijalitetima, dok su drugi okruženi kockarima u firmiranim haljinama i odelima. Duž zadnjeg zida je postavljen šank i poslužitelji idu tamo-amo, noseći gostima koktele najboljeg kvaliteta. Blaga svetlost širi se od lusterata i svetluca na draguljima i šampanjskim čašama, a čitav prizor zbog toga deluje pomalo bajkovito.

Uzdahnuo sam, misleći na nadmetanje sa samim sobom da budem za dlaku bolji. Ovo veče je pobeda, zabava nad zabavama. Međutim, sledeći put ću morati da smislim nešto bolje i uzbudljivije što još manje očekuju. Moje kockarske večeri *moraju* da ostanu najtajanstvenija i najtraženija zabava u gradu. Otkrio sam da su bogataši veoma slični razmaženoj deci – najnoviji svetlucavi predmet im lako skrene pažnju i potrebno je mnogo truda da bi nastavili da se bore za mesto za mojim stolovima.

Kad samo pomislim da je sve počelo u mojoj sobi u studentskoj spavaonici. Kao student finansija i poslovanja, bio sam bez cvonjka, tako da sam pokušavao da zaradim za školarinu kako ne bih morao da napustim studije. Uvek sam dobro baratao brojevima i prepoznavao obrasce pa mi je kartanje bilo lako. Moj mozak je sam *znao* koje su karte ostale u špilu i nisam morao da ih svesno brojim.

U početku sam igrao poker isključivo protiv onih koje bih nagovorio da odigramo koju partiju. Pošto su stalno gubili, nisu nastavljali da igraju protiv mene i pomislio sam da sam nadrljao i da je moja šema pravljenja para propala pre nego što se i zalaufala. Međutim, tad su počele da kruže glasine kako

sam nepobediv i uskoro su se svi koji su verovali da su tatamate za poker i genijalci za matematiku nadmetali da igraju protiv mene, što mi je donosilo dovoljno para da ne paničim.

Predavanja o preduzetništvu posejala su seme da sigurniji izvor prihoda možda leži *iza* stola, u poslovnom upravljanju kockanjem. Počeo sam da prihvatam kockare svih nivoa, od iskusnih igrača do početnika koji su prvi put isprobavali sreću. I tad su usledile dve nevolje: studenti su saznali da je moj najbolji prijatelj Džoš sin ozloglašenog serijskog ubice, a fakultet je saznao za moje igre. Stoga smo se preselili u drugi grad da počnemo iznova. Prebacio sam se na drugi fakultet, ali Džoš se ispisao kako bi postao profesionalni haker zato što je bio bolji programer od svih profesora, koji nisu imali više čemu da ga nauče.

Ostavio sam kocku za sobom, diplomirao i odmah ušao u svet korporativnih finansija. Međutim, jedna godina je bila dovoljna da shvatim koliko mrzim taj posao. Mrzeo sam da oblačim odelo i radim s gomilom govnapara koji se ponašaju kao da je *Vuk sa Volstrita* priručnik. Mrzeo sam početničku platu koja mi je jedva pokrivala životne troškove jer sam *znao* da postoje bolji (i lakši) načini da zaradim. I bilo je dosadno da se usereš. Bez izazova. A šef mi je bio jebena budala koja je dospela tu gde jeste zbog nepotizma umesto zasluga – još jedan podsetnik na to zašto sam oduvek mrzeo bogataše.

Otkaz mi je dozvolio da se vratim na staro. Ponovo sam od nule pokrenuo pokeraške večeri. Ovog puta sam na umu imao širu sliku. Nisam to radio samo da bih zaradio. Imao sam cilj: osvetu. Metu koju sam tražio. Svaka partija predstavljala je napredak, ali večerašnja je posebno veliki korak koji će me odvesti bliže *njemu*.

Ponovo se čulo klicanje za stolom za blekdžek. Ovog puta je dobitnik bio trgovac umetninama. Sleva ga je menadžer hedž-fonda gledao sa zavišću. Zdesna ga je mafijaški bos udarao po leđima dok mu je čestitao.

Skrenuo sam pogled i bolje namestio masku – crnu, đavolju, sa zelenim draguljima, plamtećim prorezima za oči i krivim rogovima. Možda je preterano, ali pošto su me više puta u životu nazivali oličenjem đavola, mislim da je ta simbolika dobar podsetnik klijentima da nije pametno zajebavati se sa mnom.

Pošto sam poravnao masku, pošao sam prema trima pokeraškim stolovima blizu kotlarnice. Za središnjim, leđima okrenut meni, sedeo je nezreo dvadesetogodišnjak kome tu nije mesto.

Blejk Makormik.

On je naslednik jedne od najimućnijih porodica u gradu. Stavio sam ga za sto s najboljim pokerašima. Ako sve ide po planu, onda mu poslužitelji stalno donose piće. I rekao sam Blejkovom krupijeju da ga obavesti kako će mu kuća rado pozajmiti novac ako se previše isprsi i ponestane mu gotovine.

Pogled mi se sreo s krupijeovim i on je neupadljivo klimnuo glavom.

Široko sam se osmehnuo. Noć je tek počela, a klinac se već zadužio. Ko zna koliko će mi dugovati kad se završi. Pola miliona? Više od toga? Koliko god iznos bio, nameravam da ga pametno iskoristim.

Blejk ima stariju sestru koja bi uradila doslovno sve da ga zaštiti i ona će biti moja ulaznica. Moje sredstvo do cilja. *Ona* će me odvesti pravo do *njega*. Mog oca. Čoveka koga toliko želim da pronađem da sam okrenuo grad naglavačke. Čoveka koga toliko želim da uništim da sam se zbog toga preselio u ovaj grad.

Vidimo se uskoro, Stela, pomislio sam i osmehnuo se kad se ponovo začulo klicanje za jednim stolom.